

▶ พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

พ.ศ. ๒๕๕๖

- ให้อำนาจ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖
- ประกาศราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๑๑๘ ก หน้า ๑๙

หลักการและเหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคคลด้านการสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานอยู่ทั่วประเทศ ให้มีมาตรฐานเดียวกันเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยจัดตั้งสภาการสาธารณสุขชุมชนขึ้นเพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน กำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพและควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดภัยและความเสียหายต่อสุขภาพของบุคคลและชุมชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญโดยสรุป

๑) บทนิยาม (มาตรา ๓)

“วิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน” หมายความว่า วิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

ในชุมชนเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การควบคุมโรค การตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย การฟื้นฟูสภาพ การอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อลดความเสี่ยงจากการเจ็บป่วยในชุมชนโดยนำหลักวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ แต่ไม่รวมถึงการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ หรือการประกอบวิชาชีพทางการแพทย์และการสาธารณสุขอื่นตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้น

“การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน” หมายความว่า การกระทำการสาธารณสุขต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชน และอนามัยสิ่งแวดล้อมดังต่อไปนี้

(๑) การส่งเสริมการเรียนรู้ การแนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การควบคุมโรค การบำบัดโรคเบื้องต้น และการฟื้นฟูสภาพต่อบุคคล ครอบครัว และชุมชนโดยการผสมผสานต่อเนื่อง และเชื่อมโยงเป็นองค์รวม

(๒) การประยุกต์หลักวิทยาศาสตร์ โดยการกระทำด้านการอาชีวอนามัย และอนามัยสิ่งแวดล้อมเพื่อการควบคุมป้องกันปัจจัยที่ทำให้เกิดโรค และลดความเสี่ยงการเจ็บป่วยต่อบุคคล ครอบครัวและชุมชน

(๓) การตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และการวางแผนครอบครัวตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) การตรวจประเมินอาการเจ็บป่วย และการช่วยเหลือผู้ป่วยเพื่อการส่งต่อตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

“ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนจากสภาการสาธารณสุขชุมชน

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนของสภาการสาธารณสุขชุมชน

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาการสาธารณสุขชุมชน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาการสาธารณสุขชุมชน

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการสภาการสาธารณสุขชุมชน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๒) สภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๙)

๒.๑) ฐานะและวัตถุประสงค์ของสภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๖)

กฎหมายได้กำหนดให้สภาการสาธารณสุขชุมชนมีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

(๒) ควบคุม กำกับ ดูแล และกำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

- (๓) ควบคุมดูแลความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน
- (๔) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การศึกษแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการสาธารณสุขชุมชน
- (๕) ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน
- (๖) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก
- (๗) ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรมและส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก
- (๘) เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนของประเทศไทย

๒.๒) อำนาจหน้าที่ของสภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๗)

- (๑) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน
- (๒) ออกคำสั่งสภาการสาธารณสุขชุมชนพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่
- (๓) ให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนในระดับอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษาที่จะทำการสอนวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน เพื่อเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- (๔) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิปัตร์ในวิชาชีพการสาธารณสุขของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก
- (๕) รับรองหลักสูตรต่าง ๆ สำหรับการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรของสถาบันที่จะทำการสอนและฝึกอบรมวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน
- (๖) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการสอนและฝึกอบรมใน (๕)
- (๗) จัดทำแผนการดำเนินงานและรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อสภานายกพิเศษอย่างน้อยปีละครั้ง
- (๘) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาการสาธารณสุขชุมชน

๒.๓) รายได้ของสภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๘)

กฎหมายได้กำหนดให้สภาการสาธารณสุขชุมชนอาจมีรายได้อันต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน
- (๒) ค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายนี้

(๓) ผลประโยชน์จากการจัดการเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในข้อ ๒.๑)

(๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาการสาธารณสุขชุมชน

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

ทั้งนี้ เงินอุดหนุนตาม (๑) ให้เสนอตั้งไว้ตามความจำเป็นในงบประมาณรายจ่ายของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

นอกจากนี้ กฎหมายยังได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาการสาธารณสุขชุมชนและมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ (มาตรา ๙)

๓) สมาชิกสภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๑๐ ถึงมาตรา ๑๒)

๓.๑) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิกสภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๑๐)

กฎหมายได้กำหนดให้ผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาการสาธารณสุขชุมชนต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติ

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์

(ข) มีความรู้ในวิชาชีพการสาธารณสุขโดยได้รับปริญญาประกาศนียบัตร เทียบเท่าปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร ในวิชาชีพการสาธารณสุขจากสถาบันการศึกษาที่สภาการสาธารณสุขชุมชนรับรอง

(๒) ลักษณะต้องห้าม

(ก) เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่า จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ข) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่า จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ค) เป็นผู้วิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน

๓.๒) สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๑๑)

(๑) ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ ๖.๒) (๑) (๒) และ (๓)

(๒) แสดงความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสภาการสาธารณสุขชุมชนส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิก รวมกันตั้งแต่ ๕๐ คนขึ้นไป เสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสภาการสาธารณสุขชุมชน คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผล

การพิจารณาให้ผู้เสนอทราบภายใน ๙๐ วันนับแต่วันได้รับเรื่อง

(๓) เลือก รับเลือกตั้ง หรือรับแต่งตั้งเป็นกรรมการ

(๔) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตามกฎหมายนี้

๓.๓) การสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาการสาธารณสุขชุมชน
(มาตรา ๑๒)

กฎหมายได้กำหนดให้สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๓.๑)

๔) คณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๒๓)

๔.๑) องค์ประกอบของคณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน
(มาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๔)

กฎหมายได้กำหนดให้คณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชนประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และนายกสมาคมวิชาชีพสาธารณสุข

(๒) กรรมการซึ่งเป็นคณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาที่ผลิตบัณฑิตด้านการสาธารณสุขในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งละ ๑ คน โดยเลือกกันเอง ให้เหลือ ๒ คน

(๓) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนจากสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ๑ คน

(๔) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนจากแพทยสภา สภาเภสัชกรรม และสภาการพยาบาลแห่งละ ๑ คน

(๕) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกกันเองจำนวน ๑ คน

(๖) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนจากองค์กรเอกชนที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค เลือกกันเองจำนวน ๑ คน

(๗) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในด้านกฎหมาย และด้านสังคมศาสตร์ ด้านละ ๑ คน

(๘) กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) รวมกัน (มาตรา ๑๓)

ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วันนับจากวันเลือกตั้งกรรมการตาม (๘) ให้คณะกรรมการเลือกกันเอง เพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาการสาธารณสุขชุมชน อุปนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนคนที่สอง ตำแหน่งละ ๑ คน และให้นายกสภาการสาธารณสุขชุมชนเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ และเหรัญญิก ตำแหน่งละ ๑ คน และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ (มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง)

นอกจากนี้ กฎหมายยังได้กำหนดให้นายกสภาการสาธารณสุขชุมชนมีอำนาจถอดถอนเลขาธิการ รองเลขาธิการ เหรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และเมื่อนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนพ้นจากตำแหน่ง ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ เหรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นพ้นจากตำแหน่งด้วย (มาตรา ๑๔ วรรคสาม และวรรคห้า)

กรรมการตาม (๒) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี และอาจได้รับเลือก ได้รับแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกตั้งใหม่ได้แล้วแต่กรณี แต่กรรมการตาม (๘) จะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกันไม่ได้ ส่วนนายกสภาการสาธารณสุขชุมชน อุปนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนคนที่สอง ให้ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการตาม (๘) (มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๔ วรรคสี่)

๔.๒) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๒๒)

(๑) บริหารและดำเนินกิจการสภาการสาธารณสุขชุมชนตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในมาตรา ๖ และมาตรา ๗

(๒) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ คณะอนุกรรมการสอบสวน และคณะอนุกรรมการอื่น เพื่อทำกิจกรรมหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภาการสาธารณสุขชุมชน

(๓) กำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสภาการสาธารณสุขชุมชน

(๔) ออกข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชนว่าด้วย

(ก) การเป็นสมาชิก

(ข) การกำหนดโรคตามข้อ ๓.๑) (๒) (ค)

(ค) การกำหนดค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายกฎหมายนี้

(ง) การเลือก การแต่งตั้ง การเลือกตั้งกรรมการ การเลื่อนผู้มีคุณสมบัติขึ้นเป็นกรรมการแทน และการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๔

(จ) การประชุมคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ

(ฉ) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง

(ช) คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ตามข้อ ๖.๒) (๑) (๒) และ (๓)

(ซ) แบบและประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนการออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต

(ฌ) หลักเกณฑ์การพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(ญ) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

(ฎ) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสอบความรู้ ตามข้อ ๖.๒) (๑) (๒) และ (๓)

(ฏ) หลักเกณฑ์และวิธีการในการกล่าวหาตามข้อ ๖.๔) (๑) (๒) และ (๓) และหลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

(ฐ) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และการวางแผนครอบครัว

(ฑ) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการตรวจประเมินอาการเจ็บป่วย และการช่วยเหลือผู้ป่วยเพื่อการส่งต่อ

(ฒ) ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

(ณ) เรื่องอื่น ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์หรืออยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาการสาธารณสุขชุมชนตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ เว้นแต่ (จ) และ (ฉ)

๔.๓) อำนาจหน้าที่ของนายกสภาการสาธารณสุขชุมชน อุปนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนคนที่หนึ่ง อุปนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนคนที่สอง

เลขาธิการ รองเลขาธิการ เภรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่น

(๑) **ให้นายกสภาการสาธารณสุขชุมชน** มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) บริหารและดำเนินกิจการของสภาการสาธารณสุขชุมชน ให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ หรือตามมติของคณะกรรมการ

(ข) เป็นผู้แทนสภาการสาธารณสุขชุมชนในกิจการต่าง ๆ

(ค) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ

โดยนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนอาจมอบหมายเป็นหนังสือ ให้กรรมการอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนตามที่เห็นสมควร

(๒) **ให้อุปนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนคนหนึ่ง** มีอำนาจหน้าที่ เป็นผู้ช่วยนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนตามที่นายกสภาการสาธารณสุขชุมชนมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนเมื่อนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) **ให้อุปนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนคนที่สอง** เป็นผู้ช่วยนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนตามที่นายกสภาการสาธารณสุขชุมชนมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนเมื่อทั้งนายกสภาการสาธารณสุขชุมชน และอุปนายกสภาการสาธารณสุขชุมชนคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) **ให้เลขาธิการ** มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่สภาการสาธารณสุขชุมชนทุกระดับ

(ข) ควบคุมรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปของสภาการสาธารณสุขชุมชน

(ค) รับผิดชอบในการดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน และทะเบียนอื่น ๆ ของสภาการสาธารณสุขชุมชน

(ง) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของสภาการสาธารณสุขชุมชน

(จ) เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

(๕) **ให้รองเลขาธิการ** เป็นผู้ช่วยเลขาธิการในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการตามที่เลขาธิการมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนเลขาธิการเมื่อเลขาธิการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๖) **ให้เรัญญิก** มีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชีการเงิน และการงบประมาณของสภาการสาธารณสุขชุมชน

(๗) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนด

๕) การดำเนินการของคณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๒๔ ถึง มาตรา ๒๖)

ในการประชุมคณะกรรมการนั้น กฎหมายกำหนดให้ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ในการลงคะแนน กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียง ๑ เสียง แต่ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด (มาตรา ๒๔)

ทั้งนี้ สภานายกพิเศษจะเข้าฟังการประชุมและชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการหรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังสภาการสาธารณสุขชุมชนในเรื่องใด ๆ ก็ได้ โดยมติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

(๑) การออกข้อบังคับ

(๒) การกำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสภาการสาธารณสุขชุมชน

(๓) การวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม (๔) หรือ (๕)

ให้นายกสภาการสาธารณสุขชุมชนเสนอมติดังกล่าวต่อสภานายกพิเศษ โดยไม่ชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มีได้ยับยั้งมติตาม (๑) ภายใน ๓๐ วัน หรือมีได้ยับยั้งมติตาม (๒) หรือ (๓) ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกสภาการสาธารณสุขชุมชนเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น แต่ในกรณีที่สภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับการยับยั้ง ในการประชุมนั้น ถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้น ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้ (มาตรา ๒๕ ถึงมาตรา ๒๖)

๖) การควบคุมการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๒๗ ถึงมาตรา ๔๓)

๖.๑) การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๒๗)

กฎหมายได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน หรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ที่แสดงให้เห็นผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิที่จะประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนโดยมิได้รับใบอนุญาตจากสภาการสาธารณสุขชุมชน เว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) การช่วยเหลือประชาชนตามหน้าที่ ตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียมจรรยาโดยมิได้รับประโยชน์ตอบแทน

(๒) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรม ซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมในความควบคุมของสถาบันการศึกษาวิชาการสาธารณสุขชุมชนของรัฐ หรือที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการให้จัดตั้งสถาบันทางการแพทย์ของรัฐ หรือสถาบันการศึกษา

(๓) บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลกระทำการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๔) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด หรือสภาวิชาชีพไทยมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนหรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๕) การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ซึ่งได้ผ่านการอบรมและได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถจากกระทรวงสาธารณสุข ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนหรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

๖.๒) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนของสภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๒๘ ถึงมาตรา ๒๙)

กฎหมายกำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุไม่เกิน ๕ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และต่ออายุได้ครั้งละเท่ากับอายุใบอนุญาตตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชนแต่ไม่เกินครั้งละ ๕ ปี โดยผู้ที่จะขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นสมาชิกแห่งสภาการสาธารณสุขชุมชน

(๒) ต้องได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญา ด้านการสาธารณสุข และ

(๓) ต้องมีคุณสมบัติ และต้องผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๒๘ ถึงมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง)

ทั้งนี้ เมื่อสมาชิกภาพของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ผู้ใดสิ้นสุดลงตามข้อ ๓.๓) กฎหมายได้กำหนดให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลงด้วย (มาตรา ๒๙ วรรคสอง)

นอกจากนี้ ให้ผู้ซึ่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามข้อ ๓.๓) (๒) และ (๓) ส่งคืนใบอนุญาตต่อเลขาธิการ ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ทราบการสิ้นสุดสมาชิกภาพ (มาตรา ๒๙ วรรคสาม)

๖.๓) จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

กฎหมายได้กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนต้องประกอบวิชาชีพภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดและเงื่อนไข และต้องประพฤติให้เป็นไปตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน (มาตรา ๓๐)

๖.๔) การกล่าวหาบุคคลผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อ ๖.๓)

(มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๔๐)

กฎหมายได้กำหนดให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิในการกล่าวหาบุคคลผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อ ๖.๓)

(๑) บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเพราะการประพฤติผิดตามข้อ ๖.๓) ของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน มีสิทธิกล่าวหาผู้ก่อให้เกิดความเสียหายนั้นโดยทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือยื่นต่อสภาการสาธารณสุขชุมชน

(๒) บุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนว่าประพฤติผิดตามข้อ ๖.๓) โดยทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือยื่นต่อสภาการสาธารณสุขชุมชน

(๓) กรรมการมีสิทธิกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนว่าประพฤติผิดตามข้อ ๖.๓) โดยแจ้งเรื่องต่อสภาการสาธารณสุขชุมชน

ทั้งนี้ สิทธิการกล่าวหาจะสิ้นสุดลงเมื่อพ้น ๑ ปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้เรื่องการประพฤติผิดตามข้อ ๖.๓) และรู้ตัวผู้ประพฤติผิด ทั้งนี้ไม่เกิน ๓ ปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดดังกล่าว แต่การถอนเรื่องการกล่าวหาที่ได้ยื่นหรือแจ้งไว้แล้วนั้นกฎหมายได้กำหนดไว้ว่าไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามกฎหมายนี้ (มาตรา ๓๑)

เมื่อสภาการสาธารณสุขชุมชนได้รับเรื่องการกล่าวหาดังกล่าวหรือในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่ามีพฤติกรรมอันสมควรให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับการประพฤติผิดตามข้อ ๖.๓) ของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณ^๑ โดยไม่ชักช้า เพื่อให้คณะกรรมการจรรยาบรรณสืบสวนหาข้อเท็จจริงในเรื่อง

^๑ กฎหมายได้กำหนดให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณจากสมาชิกซึ่งประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่า ๕ คน โดยให้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับตามมาตรา ๓๒ แล้วทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาว่าการกล่าวหาเป็นมูลหรือไม่ และในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณตามกฎหมายนี้ กฎหมายได้กำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญามีอำนาจเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำและมีหนังสือแจ้งให้บุคคลส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการดังกล่าวด้วย (มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔).

ที่ได้รับ แล้วทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาว่าการกล่าวหาไม่มีมูลหรือไม่

เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นดังกล่าวแล้วมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาใหม่

(๒) ส่งให้คณะกรรมการสอบสวน^๓ดำเนินการต่อไปในกรณี que เห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล เพื่อให้ดำเนินการสอบสวน สรุปผลการสอบสวน และเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

(๓) ให้ยกข้อกล่าวหาในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล

ในกรณีที่เข้า (๒) ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน ก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน โดยผู้ถูกกล่าวหาสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ มาให้คณะกรรมการสอบสวนภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานอนุกรรมการสอบสวน หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนจะขยายให้ (มาตรา ๓๗)

ทั้งนี้ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันทำการสอบสวนเสร็จสิ้น แต่ต้องไม่เกินกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๓๕ วรรคสาม เพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด (มาตรา ๓๘)

เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน โดยกฎหมายได้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

^๓ กฎหมายได้กำหนดให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจากสมาชิก ซึ่งประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่า ๕ คน โดยให้มีอำนาจหน้าที่สอบสวน สรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด และในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายนี้ กฎหมายได้กำหนดให้อนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำและมีหนังสือแจ้งให้บุคคลส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าวด้วย (มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖).

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์
- (๔) พักใช้ใบอนุญาตที่มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกิน ๒ ปี
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ทั้งนี้ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการนี้ให้ทำเป็นคำสั่งสภาการสาธารณสุขชุมชนพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด โดยให้เลขธิการแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังผู้ถูกกล่าวหาเพื่อทราบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่มิคำสั่งดังกล่าว และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบการสาธารณสุขชุมชนพร้อมทั้งแจ้งผลการวินิจฉัยชี้ขาดให้ผู้กล่าวหาทราบด้วย (มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐)

๖.๕) บทต้องห้ามในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๓)

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนนับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภาการสาธารณสุขชุมชนที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น (มาตรา ๔๑)

ซึ่งหากผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนผู้ใดซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ และถูกลงโทษจำคุกตามมาตรา ๔๗ โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แต่ทั้งนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วนั้นอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้น ๒ ปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตในครั้งต่อ ๆ ไปได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลา ๑ ปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต (มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓)

๗) พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๔๔ ถึงมาตรา ๔๖)

ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในสถานที่ทำการหรือยานพาหนะของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามกฎหมายนี้

(๒) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจค้นเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ ประกอบกับกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า หากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือวัตถุดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(๓) ยึดเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ (มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง)

โดยในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว กฎหมายกำหนดให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร (มาตรา ๔๔ วรรคสอง)

ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่นั้นกฎหมายได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย (มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖)

๘) บทกำหนดโทษ (มาตรา ๔๗ ถึงมาตรา ๔๙)

(๑) ผู้ใดฝ่าฝืนประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน หรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิที่จะประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน โดยมีได้รับอนุญาตจากสภาการสาธารณสุขชุมชนและไม่เข้าช้อยกเว้นตามมาตรา ๒๗ หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนผู้ใดทราบคำสั่งสภาการสาธารณสุขชุมชนที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ยังฝ่าฝืนประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๗)

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนซึ่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลงเพราะลาออกหรือขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามผู้ใด ไม่ส่งคืนใบอนุญาตต่อเลขาธิการภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ทราบการสิ้นสุดสมาชิกภาพ หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท (มาตรา ๔๘)

(๓) ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ และคณะอนุกรรมการสอบสวนเรียกหรือแจ้งให้ส่งโดยไม่มีเหตุอันควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือนหรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๙)

๙) บทเฉพาะกาล (มาตรา ๕๐ ถึงมาตรา ๕๓)

๙.๑) ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๒) (๕) และ (๖) แต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) และเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๘) ให้คณะกรรมการประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นนายกสภากรรมการสาธารณสุขชุมชน ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งนิติกรเชี่ยวชาญ (ด้านกฎหมาย) ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขคนหนึ่ง เป็นกรรมการผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ผู้อำนวยการกองสนับสนุนสุขภาพภาคประชาชน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ คณะบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก นายกสมาคมวิชาชีพสาธารณสุข อุปนายกสมาคมวิชาชีพสาธารณสุข และเลขาธิการสมาคมวิชาชีพสาธารณสุข เป็นกรรมการ ที่ปรึกษาสมาคมวิชาชีพสาธารณสุขซึ่งนายกสมาคมวิชาชีพสาธารณสุขแต่งตั้ง ๑ คน เป็นกรรมการ โดยให้นายกสมาคมวิชาชีพสาธารณสุขทำหน้าที่เลขาธิการ และเป็นเลขาธิการคณะกรรมการ

นอกจากนี้ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างน้อย ๒ คนเป็นผู้ช่วยเลขานุการในที่ประชุม และให้คณะกรรมการดังกล่าวแต่งตั้งกรรมการทำหน้าที่รองเลขาธิการเหรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามความจำเป็น โดยกฎหมายได้กำหนดให้คณะกรรมการดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบว่าด้วยการรับสมัครสมาชิกและค่าขึ้นทะเบียนสมาชิกและดำเนินการรับสมัครสมาชิกภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

(๒) ออกระเบียบว่าด้วยการเลือก การเลือกตั้ง และการแต่งตั้งบุคคลตามมาตรา ๑๖

(๓) จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการตามมาตรา ๕๐ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา ๙๐ วันตาม (๑) เพื่ออนุมัติระเบียบตาม (๒)

(๔) ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๒) (๕) และ (๖) การแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) และเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๘) ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่มีการประชุมอนุมัติระเบียบตาม (๓)

(๕) ปฏิบัติการอื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการดังกล่าวพ้นจากหน้าที่ เมื่อได้มาซึ่งกรรมการตาม (๔) ครบถ้วนแล้ว

๙.๒) ในวาระเริ่มแรก มิให้นำมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับกับนายกสมาคมวิชาชีพสาธารณสุขและกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๘) (มาตรา ๕๒)

๙.๓) ให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนอยู่ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ ดำเนินการขอรับใบอนุญาตจากสภาการสาธารณสุขชุมชนภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่มีข้อบังคับว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน และในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับ (มาตรา ๕๓)

หมายเหตุ :-

- พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๕ ที่มีผลใช้บังคับในขณะนั้น บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
- พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลใช้บังคับนับแต่วันอังคารที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป)